

משרד מבקר המדינה בתקופת הדין וחשבונו

I. משרד מבקר המדינה

1. ההתפתחות הכללית של המשרד

גם בשנה האחרונה נתרבתה במידה ניכרת עבודתו של משרד מבקר המדינה. ריבוי זה בא בחלקו מחמת הרחבת תפקידי מבקר המדינה על ידי תיקון חוק מבקר המדינה משנת 1952, במיוחד בשטח הרשויות המקומיות והאיגודים, ובחלקו כתוצאה מכך, שמספר ניכר של יחידות מינהליות, שהביקורת בשנים קודמות לא הגיעה אליהן, בוקרו בשנת הדין.

המספר הכולל של עובדי המשרד, שהיה ב־1 באפריל 1952 : 238, גדל עד 31 במארס 1953 ל־258. ריבוי זה לא הספיק כדי להכשיר את המשרד לבצע בהיקפם המלא את תפקידי הגדלים והולכים. הקשיים הקיימים בדרך כלל בהשגת פקידים מתאימים ומוכשרים לשירות המדינה נתגלו גם בשעה שמשרד מבקר המדינה השתדל לקבל את הפקידים הדרושים לו במסגרת התקן. המשמש בסיס לתקציבו המאושר על ידי ועדת הכספים. יש משום מכשול גם במערכת המשכורות הנוכחית : השיעור הנמוך של משכורות עובדים גבוהי דרגה והיעדר כל גמול תפקיד לעבודה המקצועית של עובדי ביקורת.

כל זמן שאין אפשרות למצוא או לקבל את כוחות העבודה המתאימים במספר הדרוש, הרי הדרך. להקלת המצב הקשה שנוצר היא אך ורק המאמץ, שמבקר המדינה והנהלת המשרד מגלים לשיפור שיטתי של איכות העבודה על חשבון כמותה : הגדלת פריון העבודה והתעמקות בה המביאה לידי מלאכת מחשבת של ביקורת ; רק היא עשויה למלא במידה מסוימת את החוסר במספר העובדים. המשרד משתדל אפוא להקטין את העבודה השגרתית ; במקומה של זו באה ביקורת מסוג רגת (test-check) שיטתית, המעלה אגב עבודתה ליקויים פורמאליים.

להגדלת פריון העבודה של העובדים משמשות במיוחד השתלמות והדרכה, שהנהלת משרד מבקר המדינה ראתה בהם מאז תפקידים ממדרגה ראשונה (ראה להלן סעיף 4).

ההשתדלויות לקבל עובדים מתאימים על ידי הכשרה וחינוך בעבודה הביאו לידי נסיון חדש במינו : כדי לדאוג לכך, שדור צעיר מתאים יתפוס במרוצת הזמן משרות אחראיות במשרד, הוחלט לתת באופן שיטתי אפשרות לבוגרים של האוניברסיטה העברית ושל בתי ספר גבוהים אחרים להתקבל במשרדנו כמתמחים במקצוע הביקורת לשנת נסיון. מהתחלה מקבלים הם משכורת מתאימה, ובמשך אותה שנה יקנו המתמחים נסיון בשטחי עבודה שונים. הפנייה לבתי הספר הגבוהים עוררה התעניינות רבה, ומתוך 70 מועמדים נבחרו על סמך בדיקות מקיפות ובחינות פסיכוטכניות 4 מתמחים. אם נסיון ראשון זה יצליח, אפשר יהיה להפוך דרך זו של קבלת עובדים לשיטה קבועה.

2. מבנה המשרד

צמצום הביקורת השגרתית, שהוזכר לעיל, איפשר חיסול חלק ניכר מהתאים, שפעלו בקביעות בכמה משרדים ממשלתיים. על ידי כך נתרכזה עבודת הרוב המכריע של העובדים במשרד עצמו.

בירושלים הועבר המשרד המרכזי למקור ברוך בקרבת הקריה. על ידי העברה זו רוכז במקום אחד המשרד, שקודם היה משוכן בשני בניינים.

במבנה המשרד לא חל שינוי יסודי בשנה הנסקרת ; עבודת הביקורת מוצאת לפועל על ידי היחידות הבאות :

(א) אגף לביקורת משרדי הממשלה

האגף הזה ממונה על הביקורת במשרדים : ראש הממשלה, האוצר, החוץ, הפנים, המשפטים, החינוך והתרבות, הבריאות, הסעד, הדתות והעבודה.

(ב) אגף לביקורת המשרדים הכלכליים

לביקורתו של האגף לביקורת המשרדים הכלכליים נתונים משרדי המסחר והתעשייה, החקלאות, הפיתוח, ומשלחות הקניות בחו"ל ; גם ביקורת השילומים מגרמניה תיכלל בתחום עבודתו של אגף זה.

(ג) אגף לביקורת מפעלי המדינה

האגף ביצע את הביקורת בעיקר במפעלי המדינה ובגופים המטפלים ברכוש המדינה. ביקורתו חלה על משרדי החתבורה ומפעליו : הרכבת, הנמלים ושדות התעופה, משרד הדואר, אגף נכסי המדינה במשרד האוצר, האפוסטרופוס לנכסי נפקדים והממונה על רכוש האויב, רשות הפיתוח, מחסני הממשלה, אגף עבודות ציבוריות ואגף השיכון במשרד העבודה, המדפיס הממשלתי ולשכת הקריה.

(ד) אגף לביקורת מערכת הבטחון

עסק בביקורת משרד הבטחון, צ.ה.ל., התעשייה הצבאית, משרד המשטרה, משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר.

(ה) אגף לביקורת הרשויות המקומיות

האגף הזה ביקר את העיריות, המועצות המקומיות, המועצות האזוריות והכפריות ואת המועצות הדתיות.

(ו) המחלקה לביקורת האיגודים

המחלקה הזאת ביקרה איגודים, שהממשלה משתתפת בהנהלתם וקרנות, שהממשלה השקיעה בהן כספים. לביקורתה עומדים גם מוסדות, שהביקורת בהם נקבעה לפי חוק מיוחד או על פי הסכם עם הממשלה, וכן מוסדות הנתמכים ע"י הממשלה.

(ז) הייעוץ המשפטי

מלבד תפקידו בייעוץ משפטי כללי למבקר המדינה, מרכז הייעוץ המשפטי את ביקורת החוקיות בפעולות הגופים המבוקרים ומייעץ ומסייע לעוסקים בביקורת בכל הנוגע לזיקה המשפטית של הפעולות המבוקרות. בלשכת הייעוץ המשפטי מרוכז גם הטיפול בתלונות על הגופים המבוקרים המתקבלות במשרד, וכן מרוכזת בלשכת הייעוץ המשפטי הביקורת על מקרקעי המדינה.

(ח) השירות לביקורת המשקיות

תפקידו לבצע ביקורת בשטח המינהל והמשקיות ; הוא עוסק בבדיקת היעילות והחסכון בפעולות הגופים המבוקרים. השירות מכין גם עבודות סקר ומחקר על בעיות ארגון שונות.

(ט) לעזרתו של מבקר המדינה והמנהל הכללי פועלות גם היחידות הבאות :

- (1) ייעוץ לענייני ארגון ומינהל : בעיקר לבעיות ביקורת כלליות ;
- (2) ייעוץ למדע כלכלי : החוקר במצב הכלכלי והכספי במדינה, במידה שזה דרוש לשם בדיקת שאלות ביקורת ;
- (3) מחלקת תכנון : שמתפקידה לרכז את התכנון הכללי של הביקורת ;
- (4) מחלקה לעריכת כתבי המשרד : הדוחות, חוות הדעת ופרסומים אחרים ;
- (5) המזכירות המנהלת את ענייני הארגון והתקן, הכספים והמשק של המשרד.

3. תכנון

הצורך בתכנון שיטתי ומחושב של עבודת הביקורת כבר הודגש בדינים וחשבונות השנתיים הקודמים (מס. 2, עמ' 8; מס. 3, עמ' 5) ותוארה בהם ראשית פעולתו. בתקופת הדין וחשבון הושג למה רשת התכנון. כדי להבטיח שיתוף פעולה מתמיד בין מחלקת התכנון לבין יחידות הביקורת שבתוך המשרד הוטל על מספר עובדים מתאימים מבין עובדי האגפים השונים התפקיד לשמש כעוזרי תכנון אגפיים.

הבדיקה השיטתית של עבודות הביקורת, המתבססת על תכנון מקיף ועל פיקוח מתמיד על ביצוע התכנון, שנקבעו על ידי התכנון, אפשרה להגיע לידי סיכום מספרי של חלוקת הזמן המ-מית של פקיד העוסק בביקורת. נקבע, שבממוצע 80% מכוח העבודה של הפקיד עומדים לרשות עבודת ביקורת, כיוון שדרושים עוד בממוצע 4% להשתלמות, 4% לנסיעות ממקום העבודה ליחידות מבוקרות ולנסיעות בין המשרד המרכזי לבין שאר משרדי הביקורת, 7% לחופשות, 2% לשירות במילואים, 3% למחלות.

אחד מעיקרי תפקידיה של עבודת התכנון הוא יצירת תיקי יסוד לכל יחידה מבוקרת. תיק זה המכיל את הנתונים הכלליים, שעליהם מתבססות פעולות הביקורת, מקל ביצוע מחושב ושיטתי של הביקורת בכל יחידה ויחידה.

אחת המטרות החשובות של התכנון היא להגיע לידי קביעת סטאנדארדים המאפשרים למדוד את ממצאי הביקורת ולקבוע, באיו מידה הולם המצוי את הרצוי ובאיו מידה הוא נופל ממנו. בת-קופת הדין וחשבון הונחו היסודות לקביעת סטאנדארדים ונורמות לפעולות, שהן נושאי הביקורת.

4. השתלמות והדרכה

כוונתו של מבקר המדינה להגיע לידי התרכזותה של עבודת הביקורת בבעיות חשובות ולידי העמקת דרכי הבדיקה, עד כמה שאפשר. לשם השגת תוצאות בעלות משקל בכל שטחי הביקורת, בביקורת החשבונות ובביקורת המשקיות, בענייני חוק ובענייני ארגון, יש להעלות את רמת ידיעות העובדים במקצוע הביקורת לדרגה הגבוהה ביותר.

לשם כך נקבעה תכנית לימוד, השתלמות והדרכה לעובדי המשרד בכל הנושאים, שהמשרד נזקק להם עקב תפקידי. ההשתלמות וההדרכה בשנה הנסקרת נמשכה בשלוש צורות:

א. חומר לימוד שהועמד באורח שיטתי לרשות העובדים;

ב. הרצאות מפי מומחים מחוץ;

ג. קורסים, סמינריונים וימי עיון, שהתנהלו במסגרת עבודת המשרד.

מהעובדים החדשים נדרשות ידיעות מספיקות במקצועות הדרושים בעבודת הביקורת, ול-הדרכתם ולהשתלמותם השיטתית נודעת חשיבות מיוחדת.

5. קשרים עם מומחים מחוץ לארץ

בשלוש דרכים אפשר להפיק תועלת מן העזרה, שמומחים מחוץ לארץ יכולים לתת:

א. מסירת ידיעות, ניתוח בעיות ותיאור השקפות מבוססות – בצורה של הרצאות, קורסים וסמינריונים, המתנהלים על ידי המומחה;

ב. לימוד הטכניקה של עבודת הביקורת;

ג. השתתפות המומחה בעבודות מסוימות או במבצעים מסוימים.

העזרה שמשרד מבקר המדינה קיבל בשנת 1952 מהמומחים ההולנדיים (ראה דין וחשבון מס. 3 עמ' 5-6) ניתנה במיוחד בצורה של קורסים והרצאות; בתקופת הדין וחשבון הוצאו לאור על ידי המשרד ההרצאות של הראשון משורת המומחים האלה, שהוקדשו לעקרונות של המינהל המדעי.

בתקופת הדין וחשבון השתתף בעבודות המשרד מומחה מאמריקה, פרופ' מרזור ברנשטיין ממכללת פרינסטון. פרופ' ברנשטיין הוזמן על ידי מבקר המדינה לשישה חודשים, והשתתפותו בעבודות המשרד הייתה פורייה בכל שלושת התחומים שזכרו לעיל. הוא נתן מספר ניכר של הרצאות לקבוצות שונות של עובדי המדינה, והדריך כמה מעובדי המשרד, לפי משאלתו של מבקר המדינה, בטכניקה של מחקר, כפי שהיא נהוגה בארצות הברית, בתחום הארגון והיעילות; גם השתתף במבצעים חשובים, שבוצעו בפיקוחו, במיוחד בשטח של הבעיות הכרוכות בתקציב המדינה ובהסדרים הנוגעים ליבוא.

6. התפתחות יחסי הביקורת

בשנה הנסקרת עברה לראשונה ביקורת המדינה בישראל את הסיבוב השלם לכל שלביו, כפי שהם נובעים מהוראות חוק מבקר המדינה ומשיטות העבודה, שהתפתחו תוך עבודתה של ביקורת המדינה.

א. מהלך הביקורת במשרד מבקר המדינה

התחלתה של הביקורת בהגוף המבוקר, המסתכמת סיכום דוקומנטרי בתיק היסוד של אותו גוף. זו אחרי זו באות פעולות הביקורת:

קביעת נושאי הבדיקה; קביעת המצב הרצוי בפעולת הגוף העומד לביקורת לפי החוק והתקנות, לפי סטאנדארדים וכו'; השוואה בין המצב הרצוי לבין המצב המצוי; קביעת הליקוי או הפגיעה; מציאת הסיבות, שהביאו לידי הליקויים או הפגיעות; הצעות לתיקון הליקוי; משא ומתן עם הגוף המבוקר; דיונים והתכתבות לשם שכנוע של הגוף לתקן את הליקוי – ובמקרה שלילי עריכת תיק על הליקוי שלא תוקן או על הפגיעה שאין לה תקנה.

במידה שפעולות אלו אינן מביאות במשך השנה לידי סיום רצוי, הרי יבואו על סיכומן וסיומן בדין וחשבון השנתי של מבקר המדינה.

ב. מהלך הדיונים בכנסת ובועדותיה

(1) במועד שנקבע בחוק מניח מבקר המדינה את הדו"ח השנתי על שולחן הכנסת, לאחר שהמציאו לשר האוצר לעיין. באותה תקופה מקבל שר האוצר את הערות המשרדים על הליקויים שזכרו בדו"ח, ומגיש לכנסת את הערותיו כתשובה על הדו"ח. גם מבקר המדינה מכין את השגותיו על ההערות. הדו"ח יחד עם הערות שר האוצר והשגות מבקר המדינה עומדים לדיון בוועדת הכספים של הכנסת; ולאחר דיון מעמיק בליקויים הכלולים בדו"ח ובשאר פרטי מכינה ועדת הכספים את הערותיה והחלטותיה לאישור הכנסת.

הפעולה האחרונה, בהתאם לחוק, הוא הדין במליאת הכנסת, הוויכוח על ההצעות של ועדת הכספים וההצבעה על הצעות אלה.

(2) בשנה הנסקרת נתקיימו בפעם הראשונה דיונים במליאת הכנסת במסגרת זו: בימים 23 ו-24 בפברואר 1953 דנה הכנסת על הדו"חות השנתיים מס' 1 ומס' 2 של מבקר המדינה, וסיימה דיונים אלה באישור ההחלטות של ועדת הכספים הנוגעות לדו"חות אלה. כך נסגר לראשונה – במידה לא קטנה תודות למאמציו של יושב ראש ועדת הכספים ולפעולתו הנכבדה והנמרצת – מעגל הביקורת על כל שלביו.

גם במינהל הממשלתי נתגבש מעמדה של הביקורת. שר האוצר גילה התעניינות פעילה בדרכי הטיפול בדו"חות השנתיים של מבקר המדינה ובהחלטות מליאת הכנסת. הדורשות תיקון הליקויים. הוא מינה ועדה מיוחדת לתיקון הליקויים, והטיל על פקיד משרדו לפקח באורח שיטתי על הטיפול בהערות ובהצעות מבקר המדינה.

II. הגופים המבוקרים ודו"חותיהם השנתיים

1. רשימה של משרדי הממשלה, מפעלי המדינה ומוסדותיה שבוקרו בשנת 1952/53

הרשימה הבאה מפרטת, בהתאם לחוק מבקר המדינה סעיף 11 (א) (1), את משרדי הממשלה, מפעלי המדינה ומוסדותיה, שבהם נערכה ביקורת בתקופת הדין וחשבון הזה:

א. משרד ראש הממשלה
מחלקת הכספים; המשרד הראשי; הלשכה המרכזית לסטאטיסטיקה; המועצה המדעית; אגף המדע; שירותי המודיעין.

ב. משרד האוצר
אגף החשב הכללי; נציבות מס הכנסה; אגף המכס והבלו; מחלקת מס מותרות; האגף למטבע חוץ; המחלקה למלוות חוץ; הממונה על הגבייה ומסי הרכוש; הממונה על מס בולים; גזברי משנה; הלשכה לשחרור סחורות הממשלה; משרד הארנונה, אגף הנכסים; האפטרופוס לנכסי נפקדים; המחלקה לכספים וחשבוניות; המחלקה האדמיניסטרטיבית; המחלקה למשק ואפסנאות; מחלקת הכפרים; המחלקה לנכסים עירוניים, המפקחים המחוזיים — ירושלים, יפו, תל אביב, חיפה; המחלקה לביקורת ויחסי ציבור; המחלקה להעברת נכסים; האפטרופוס על נכסי הגרמנים, הממונה על רכוש האויב; אגף מקרקעי המדינה; רשות הפיתוח; המדפיס הממשלתי.

ג. משרד הבטחון, צ.ה.ל. ותעשייה צבאית

ד. משרד הבריאות
יחידות המינהלה; האגף לשירותי ריפוי (19 בתי חולים); המחלקה לטיפול באם ובילד; מחלקת המעבדות; מחלקת התברואה; המחלקה האנטימלרית; לשכות הבריאות המחוזיות; המחלקה לפסיכיאטריה ומוסדות; המחלקה להגיינה רוחנית; האגף לאדמיניסטרציה כללית; האגף למקצועות רפואיים.

ה. משרד הדתות
מחלקת החשבוניות; המחלקה לרבנות ושיפוט רבני; מחלקת המועצות הדתיות; המחלקה ליישובי עולים ומעברות; המחלקה להתייחסות; המחלקה לפיקוח על מוסדות התורה; המחלקה למוסלמים; המחלקה לעדות נוצריות.

ו. משרד החוץ
מחלקת הכספים; מחלקת המשק; מרכז הרישום; המחלקה למינהל ותקן; המחלקה הקונסולרית; המחלקה הכלכלית.

ז. משרד החינוך והתרבות
מחלקת הכספים והחשבוניות; המחלקה לתקן בתי הספר והמורים; המחלקה לבתי ספר יסודיים; המחלקה להנחלת הלשון; המחלקה לתרבות תורנית; המחלקה לתרבות הגוף; המחלקה לתזונה; המדור לחינוך מיוחד.

ח. משרד החקלאות
יחידות המינהל; המחלקה לייצור; המחלקה לדיג; המחלקה הכלכלית (כולל: החשבון המסחרי); מחלקת הקרקעות.

ט. משרד המסחר והתעשייה
יחידות המינהל (כולל: החשבון המסחרי); חטיבת המזון; אגף היבוא, מחלקת הקמחים והשירותים המסחריים; מחלקת הקיצוב, המחלקה החקלאית, אגף תעשיית המזון; חטיבת התעשייה; אגף התעשייה הקלה, אגף הטכסטיל והעור, אגף התעשייה הכבדה, אגף הבנייה; חטיבת סחר חוץ; אגף היבוא; אגף היצוא.

י. משרד המשרה
המשרד הראשי; המטה הארצי; שירותי בתי הסוהר.

יא. משרד המשפטים
לשכת רישום והסדר קרקעות; אגף הרשם הכללי; אגף בתי המשפט; האפטרופוס הכללי ומקבל הנכסים הרשמי.

יב. משרד הסעד
יחידות המינהלה; המחלקה לארגון ופיקוח והדרכה; המחלקה לטיפול בילד ובנוער; המדור למוסדות חינוך מיוחד; המחלקה להזנת הילד; שירותי מבחן לנוער ולמבוגר; המדור לסיוע חוץ; המדור לפיקוח על מוסדות ציבוריים; המחלקה לשיקום סוציאלי.

יג. משרד העבודה

מחלקת הכספים והחשבונות; מחלקת ההכשרה המקצועית; מחלקת התעסוקה; מחלקת האיגודים השיתופיים; קרן ההשואה והתגמולים למשרתים בחיל המלואים; מחלקת עבודות ציבוריות; אגף השיכון.

יד. משרד הפנים

יחידות המינהלה; מחלקת הכספים והחשבונות; שירותי העלייה וההתאזרחות.

טו. משרד התחבורה

אגף הכספים והביקורת; לשכת האדם והייצור; מחלקת היבוא והיצוא; אגף התעבורה בדרכים; אגף השירות המטאורולוגי; משרד הרישוי, תל אביב; שדה תעופה לוד.

שירותי נמלים וים — נמל חיפה: לשכת המינהלה; מחלקת החשבונות והנכסים; מהנדס הנמל; מחלקת המטענים; נמל יפו: המינהלה; מחלקת פיתוח הקישון.

רכבת ישראל: לשכת המנהל הכללי; מחלקת החשבונות; מחלקת המשק; המחלקה המסחרית; מחלקת ההנדסה; מחלקת המכונאות; מחלקת התנועה; מפעל מסילת הנגב.

טז. משרד הדואר

המינהלה: מחלקת הכספים והחשבונות, מחלקת המנגנון (כולל: בית הספר לבזק), מינהלת שירותי הטלפון — ירושלים, מינהלה מחלקת המשק — תל אביב; מהנדס מחוז ירושלים; מהנדס מחוז הדרום — תל אביב; מהנדס בתי המלאכה; מהנדסי שירותי הרדיו — ירושלים, תל אביב; מוסכים וסדנות ירושלים, תל אביב; אגף שירותי הטלפון מחוז תל אביב — הקריה.

נוסף על משרדי הממשלה, מפעלי המדינה ומוסדותיה שנמנו לעיל, בוקרו האיגודים, שרשימתם מצויה בפרק הששי של דו"ח זה והרשויות המקומיות, שרשימתן ניתנה בפרק השביעי של דו"ח זה.

2. הדינים והחשבונות הכספיים של הגופים המבוקרים

א. בהתאם לסעיף 9 (א) (1) של חוק מבקר המדינה (תיקון), תשי"ב-1952 חייב כל גוף מבוקר, פרט למשרד האוצר, להמציא דין וחשבון על הכנסותיו והוצאותיו לא יאוחר מארבעה חודשים לאחר תום שנת הכספים שלו. לפיכך היה על כל המשרדים הממשלתיים ועל כל המפעלים והמוסדות של המדינה להמציא את הדוחות הכספיים שלהם לשנת התקציב 1952/53 עד 31.7.53. כל הגופים המבוקרים הגישו עד זמן חתימת דו"ח זה את הדוחות הכספיים, חוץ ממשרד החינוך והתרבות, שהגיש רק דו"ח כספי זמני.

ב. בהתאם לסעיף 9 (א) (2) של חוק מבקר המדינה (תיקון), תשי"ב-1952 חייב משרד האוצר להמציא למבקר המדינה, לא יאוחר מ-6 חודשים לאחר תום שנת הכספים של המדינה דין וחשבון כולל על ההכנסות וההוצאות של המדינה באותה השנה. לפיכך היה על משרד האוצר להמציא את הדו"ח הכולל שלו עד 30.9.53, אולם עד תאריך זה קיבל משרד מבקר המדינה רק דין וחשבון זמני לשנת הדו"ח, שאינו מראה באופן סופי את הפעולות הכספיות, שנעשו במשך שנת הכספים 1952/53.

לעומת זאת הגיש משרד האוצר במשך השנה הנסקרת למבקר המדינה את הדינים והחשבונות הכוללים על ההכנסות וההוצאות של המדינה בשנות הכספים 1950/51 ו-1951/52, ואת מאוני החשבונות ליום 31.3.1951 ו-31.3.1952.

3. דוחות ענייניים של הגופים המבוקרים

בתקופת הדו"ח נתבקשו משרדי הממשלה השונים להגיש למבקר המדינה דוחות ענייניים בהתאם לסעיף 9 (א) (1) לחוק מבקר המדינה, המחייב את הגופים המבוקרים להמציא דין וחשבון מפורט ומתאר תיאור ענייני את הפעולות הכספיות; שהגוף ביצע באותה שנה. דוחות אלה מיועדים להשלים את הדו"ח על ההכנסות וההוצאות ואת מאוזן הזכויות והחובות, שהגישו עד הנה.

בפנייתו למשרדי הממשלה עמד מבקר המדינה בין השאר על אופיו ומטרותיו של הדו"ח כדי-
להלן:

(א) בדו"ח הענייני מן הצורך לתת ראשית כול תיאור כללי על פעולות המשרד בשנה הנסק-
רת; תיאור זה יתן לגוף המבוקר הזדמנות להצביע על ההישגים במסגרת פעולותיו.

עריכת הדו"ח הענייני תהיה בוודאי לתועלת למשרדים עצמם גם בקשר להכנת תקצי-
ביהם - תקציב תפקידים ופעולות (Performance Budget) - וגם בקשר לפעולות תכנון
ובדיקות יעילות.

(ב) המטרה העיקרית של הדו"ח הענייני היא לתאר את הפעולות של הגוף המבוקר בשנה
הנסקרת בהשוואה לתקציב שאושר לו לאותה השנה.

מספר ניכר של משרדים המציאו דו"חות ענייניים, והם ישמשו למשרד מבקר המדינה חומר
עבודה לשנה השוטפת; משרדים אחדים הגישו דו"חות המתארים בצורה מקיפה ובהירה את הישגי-
הם ופעולותיהם בשנה הנסקרת.